

Uppdatering: Kallak

Detta är en svensk översättning av ett pressmeddelande från Beowulf Mining plc, publicerat 2022-02-07. Detta är en inofficiell översättning av originalreleasen, avsett att underlätta läsandet för en bredare målgrupp. Den engelska originalreleasen gäller framför denna översättning.

Mineralprospekterings- och utvecklingsföretaget Beowulf (AIM: BEM; Spotlight: BEO), informerar aktieägarna om att företaget har givits möjlighet att kommentera uttalanden som mottagits av regeringen med avseende på företagets ansökan om en Exploateringskoncession för järnmalsprojektet Kallak Norr ("hädanefter Kallak").

Beowulf har till den 14 februari 2022 på sig att kommentera kring Kallak. Bolaget är övertygat om att ministern har fått all relevant fakta och kan ta ett välgrundat beslut gällande ansökan.

Nedan finns en sammanfattning av central information, då vi vill klargöra fakta och få slut på spridningen av desinformation gällande vår ansökan om koncession. Samtidigt vill vi fortsätta bygga en grund för konstruktiv och inkluderande dialog med våra nyckelintressenter, oavsett ståndpunkt i frågan.

Beowulf har, sedan 2008, varit börsnoterade i Sverige och ägs till drygt 75 procent av svenska aktieägare som handlat på Spotlight Exchange. Precis som alla börsnoterade företag i Sverige, och Storbritannien, följer företaget alla gängse standarder, lagar och regler.

Mycket har förändrats sedan företaget lämnade in sin ansökan i april 2013. Vi har inte bara blivit mer medvetna om klimatkrisen, vi har även sett de snabbt växande marknadsmöjligheterna för fossilfri ståltillverkning i Norrbotten. Dessutom har efterfrågan på högkvalitativ järnmalm i såväl innovativa som traditionella ståltillverkningsprocesser ökat i både Sverige och Europa, för att minska koldioxidutsläppen från stålproduktion, förbättra energieffektiviteten, minimera avfall och påverkan av avfallshantering. Det är också här Kallak kommer in. Kallak har nämligen marknadsledande järnmagnetitkoncentrat (71,5 procent) och är därför mycket väl lämpat för att bidra till detta. När det gäller just gruvdrift i norra Sverige, kan gruvor effektivt kopplas in i det förnybara elnätet och använda vätgas som också produceras från förnybara energikällor för att t ex driva rörlig utrustning.

Hållbarhet, korta och säkra försörjningskedjor av primära råvaror och behovet av att gruvor förser regionala tillverkare med råvaror och därigenom tillgodoser samhällets behov, är avgörande för att genomföra omställningen till en grön ekonomi. Sverige kan leda den globala gruvsektorns insatser och visa hur gruvdrift kan ske i balans med miljö och olika intressenters behov. Detta skulle också innebära nytta för samhället i stort.

Kurt Budge, verkställande direktör för Beowulf, kommenterar:

"Sedan jag blev vd för Beowulf Mining plc i oktober 2014, har företaget arbetat för att möta förväntningarna från våra intressenter och samvetsgrant ta itu med eventuella specifika problem med vår ansökan.

"Bolagets ansökan är omfattande och uppfyller kraven i den föreskrivna ansökningsprocessen för en Exploateringskoncession. Där specifika problem har identifierats har vi åtgärdat dem. Ett exempel på detta är att vi redan i november 2014 löste problemet med den föreslagna transportvägen, genom Jelka-Rimakåbbå Natura2000-område, och såg till att det inte kommer finnas några negativa effekter för rennärningen.

"Förutsättningarna för gruvdrift och renskötsel att samexistera vid Kallak är möjliga genom att lära av lokala samebyar, deras kunskap, och från de många exempel i Sverige där samexistens idag är en realitet. Beowulf har åtagit sig att göra allt vi kan för att uppnå detta, dels genom förebyggande åtgärder och försiktighetsåtgärder, dels genom sådan kompensation som anses nödvändig.

"2013 fastställde Sveriges Geologiska Undersökning (SGU) betydelsen av Kallakfyndigheterna som en värdefull råvarukälla, både nationellt och för EU. Jag är verkligen glad över att Beowulf nu har möjlighet att vara en del av en fossilfri ståltillverkningskedja i Norrbotten.

– Hittills har järnmineralisering på upp till 389 miljoner ton definierats i Kallakområdet, vilket kan förlänga Kallak Norrs produktionslivslängd avsevärt och ge Norrbottens fossilfria stålproducenter en alternativ källa till högkvalitativ järnmalm under decennier framöver.

"Med Kallak har vi möjlighet att bygga en så hållbar gruva som möjligt. Jag är övertygad om att det inte finns något bättre land än Sverige för att förverkliga denna vision, där gruvsdrift kan ske i balans och till nytta för samhället i stort.

"I enlighet med våra principer försöker vi bygga ömsesidigt respektfulla relationer och produktiva partnerskap med Jokkmokks Kommun, lokala entreprenörer, markägare och renskötare. Beowulf-teamet ser fram emot att etablera vår föreslagna "Task Force" med kommunen, lokala myndigheter och företag. Vi vill hjälpa till att bygga lokal kapacitet och maximera lokala ekonomiska möjligheter under Kallaks utveckling, konstruktion och när gruvan tas i drift.

"Nu när vi förhoppningsvis går vidare till nästa steg i Kallaks utveckling är vi fast beslutna att arbeta konstruktivt tillsammans med alla intressenter och föra en meningsfull dialog. Jag tror att det finns utrymme för alla att vara en del av Jokkmokks framtid, en blomstrande framtid präglad av hållbarhet och mångfald. Det är den framtiden vi på Beowulf planerar för."

SGU upptäckte Kallakfyndigheterna

Kallakfyndigheterna och järnmineraliseringen i området har varit kända sedan 1940-talet. 1948 undersöktes fyndigheterna av Sveriges Geologiska Undersökning (SGU) genom att färdigställa sju diamantborrhål. SGU undersökte, med sex nya borrhål, området igen i början av 1970-talet och omfattande geofysiska markundersökningar genomfördes under de två prospekteringsåren.

SGU har utsett Kallak till riksintresse

I februari 2013, utsågs Kallakfyndigheterna till ett område av nationellt intresse för mineraler ("ANI") av SGU.

Jokkmokk Iron Mines AB ("JIMAB"), Beowulfs helägda svenska dotterbolag som arbetat på Kallak sedan 2006, underrättades formellt om utpekandet av SGU, i enlighet med 3 kap 7 § Miljöbalken, efter en samrådsprocess med erforderliga lokala myndigheter.

Av 3 kap 7 § andra stycket miljöbalken framgår att *"områden som innehåller förekomster av värdefulla ämnen eller material som är av riksintresse ska skyddas mot åtgärder som kan vara till men för utvinningen av dem. Inom sådana områden får kommuner och statliga myndigheter inte planera för eller tillåta verksamhet som kan förhindra eller inverka negativt på exploatering av mineraltillgångar"* (<https://www.sgu.se/sv/mineralresurser/lagstiftning/mineral-inlänning-av-nationell-ränta/>).

Vid bedömning och definition av mineralfyndigheter som nationellt intresse tar SGU ställning till vikten av en fyndighet utifrån bland annat dess strategiska värde, kvaliteten på dess dokumentation, om den representerar en unik naturtillgång med speciella egenskaper och socioekonomiska egenskaper samt ekonomisk betydelse ur ett långsiktigt perspektiv.

I sitt beslut 2013 om Kallakfyndigheten konstaterade SGU bl.a. att Sverige är för närvarande den största producenten av järnmalm i EU. Under 2012 producerades över 26 miljoner ton järnmalm i Sverige från fyra

gruvor. Efterfrågan på järnmalm och järnmalmsprodukter är stor och järnmalmsutvinning skapar över 3 300 jobb direkt och mer än 10 000 indirekt i Sverige. För närvarande finns bara ett fåtal järnmalmsfyndigheter i Sverige som kan klassas som ekonomiskt lönsamma för gruvdrift samtidigt som det generella behovet fortsatt förväntas vara stort. De medelstora fyndigheter som för närvarande utvinns (frånsett Kiruna) har en livslängd på 15 till 20 år varför SGU anser att det är viktigt att säkerställa långsiktig tillgång på malm... SGU anser att Kallakfyndigheterna är väldokumenterade och att de innehåller bra nivåer av järn. Området är viktigt ur ett materialförsörjningsperspektiv och av betydelse för gruvnäringen på nationell basis." Utvinningen av Kallakfyndigheterna ansågs därför vara av nationellt intresse för att säkerställa fortsatt tillgång på järnmalm, en viktig bas för svensk ekonomi, och för att säkra tillgången på kritiska primära råvaror för både Sverige och EU. Numera kan även Kallaks roll i att säkerställa stabiliteten i Sveriges snabbt utvecklande fossilfria stålförsörjningskedja i Norrbotten läggas till.

Den 7 juli 2015, uppgav Länsstyrelsen för Norrbottens län att det inte fanns några konflikter inom koncessionsområdet där nationella intressen beaktas, eftersom koncessionsområdet är utsett som en ANI för mineraler. Inga andra nationella intressen identifierades.

Renskötsel

Kallakprojektet ligger i ett område där renskötsel bedrivs av två *samebyar*, Jåhkågaska tjiellde ("Jåhkågaska") och Sirges.

Innan februari 2017, när ett överlappande område av Sametinget utsetts till riksintresseområde för renskötsel, fanns inga motstridiga riksintressen för Koncessionsområdet, eller för de områden som tagits av driftsanläggningar som är nödvändiga för att stödja gruvdrift.

Renskötsel är inte en statisk verksamhet, och vikten av ett specifikt område varierar från år till år. Bolaget har därför vid utarbetandet av sin ansökan varit noggrant i sina analyser med att beakta den föreslagna gruvans potentiella påverkan på Jåhkågaska renskötselverksamhet i sin helhet, oavsett beteckningen på ett specifikt landområde. 2017 års ANI-beteckning ändrade därför ingenting i Beowulfs bedömning av potentiella konsekvenser för rennäringen.

Kallaks totala yta på 13,6 kvadratkilometer representerar cirka 0,5 procent av Jåhkågaskas tillgängliga betesmarker på 2 640 kvadratkilometer. Jåhkågaska uppskattar att 4 500 renar utgör mindre än 10 procent av det totala antalet renar som finns i Laponia över någon del av året. När Länsstyrelsen, i oktober 2014, gav specifika farhågor om risker för renskötseln, vidtog företaget åtgärder och tog omedelbart bort transportvägen Jelka-Rimakåbbå från sina planer. Beowulf kommer i framtiden att arbeta närmare med Jåhkågaska så att en gemensam plan kan göras för våra respektive verksamheter.

I Sverige finns det lösningar som används för hur man hanterar de konkurrerande markbehoven för gruvdrift (och annan industriell verksamhet) och renskötsel, och dessa övervägs och utvärderas vederbörligen av företaget när det försöker hitta optimala tillvägagångssätt för samexistens. När det gäller migration, till exempel, kan renar flyttas runt ett hinder, som t ex en gruva, med hjälp av särskilda inhägnade korridorer, Eo-kanaler eller till och med lastbilar. Ett högst relevant praktiskt fall finns i Kirunaområdet där LKAB är verksam i närheten av Abisko nationalpark. Abisko nationalpark är som Laponia, ett skyddat område som används av renskötare. Renskötarna i Abisko behåller sin traditionella verksamhet samtidigt som de delar sitt vinterbete med industriverksamheten runt Kiruna och Svappavaara.

Det finns inga exempel i på att ett rennäringssamexistens i Sverige har blivit ohållbart till följd av gruvdrift. Däremot finns det exempel på att renskötsel och gruvdrift samexisterar (som Abisko-fallet) där kommersiella överenskommelser slutits där både parterna och bredare intressentgrupper gynnas av den efterföljande ekonomiska utvecklingen.

Redan i Kallak-ansökan har Beowulf inkluderat förebyggande åtgärder, försiktighetsramverk som ska utvecklas till skötselplaner i samråd med rennärings samhällena. Vid lämplig tidpunkt, och när detaljer är tillgängliga, kommer företaget att delta i konsultation och göra definitiva överenskommelser. Bolaget har också åtagit sig att fullt ut kompensera samebyar där det bedöms nödvändigt. Det är rimligt att anta att med ett ömsesidigt respektfullt förhållningssätt, tillämpning av bästa tillgängliga teknik och meningsfulla samrådsprocesser så kan gruvsdrift och renskötsel samexistera vid Kallak.

Mineral Resource Estimate ("MRE")

Beowulf började arbeta på Kallak 2006, då Bolaget fick ett undersökningstillstånd av Bergsstaten (Gruvinspektionen, en del av SGU) omfattande 131 borrhål och 27 895 meter.

Den 25 maj 2021, publicerade företaget en "Mineral Resource Estimate and Exploration Target Upgrade". Uttalandena klassificerades av, Howard Baker(FAusIMM(CP)) i enlighet med PERC Standard 2017. MRE's ikraftträdandedatum ägde rum den 9 maj 2021.

Fullständigt MRE-meddelande finns här: https://polaris.brighterir.com/public/beowulf_mining_plc/news/rns/story/x8q5k9x

För Kallak Norr har en uppmätt och indikerad resurs på 111 miljoner ton ("Mt") med en halt av 28 procent järn ("Fe") definierats. Med en extra indikerad resurs på 25 Mt gradering 28,3 procent Fe.

För Kallak Norr och Söder tillsammans härledde BGS en uppmätt och indikerad mineraltillgång på 132 Mt, gradering 27,8 procent Fe, och en antagen mineraltillgång på 39 Mt med 27,1 procent Fe.

Utöver siffrorna ovan redovisades prospekteringsmål för Kallak Syd och Bolagets Parkijaure-licenser.

Marknadsledande produkter

Den 17 september 2020, meddelade bolaget resultaten av en expertmarknadsbedömning av Dr. Bo Arvidson. Arvidson undersökte marknadspotentialen för framtida produkter från Kallakfyndigheten, baserat på resultaten från laboratorie- och pilotanläggningar.

Fullständigt tillkännagivande finns här: https://polaris.brighterir.com/public/beowulf_mining_plc/news/rns/story/x8l7kjr

Tillkännagivandet innehöll följande:

- Testarbete på Kallakmalm har visat ett exceptionellt högkvalitativt magnetitkoncentrat med 71,5 procent. Fe-halten har minimala skadliga komponenter. Detta skulle göra Kallak till den marknadsledande högkvalitativa produkten bland nu kända och planerade framtida producenter.
- Den näst bästa magnetitprodukten är LKAB:s, som producerar finkornig magnetit ("MAF") med en målspecifikation på 70,7 procent Fe, har hittills betraktats som unikt på grund av sin exceptionellt höga järnhalt.
- Kallaks magnetitkoncentrat skulle minska koldioxidavtrycket från traditionell ståltillverkning, förbättra energieffektiviteten i alla senare processer och minska avfallet. Magnetit har ett inneboende energiinnehåll, vilket i slutändan resulterar i lägre energibehov för ståltillverkning.
- Globalt är råvaran för ståltillverkning 80 procent hematit och 20 procent magnetit. Efterfrågan på högkvalitativt råmaterial, specifikt magnetit, bör öka eftersom producenterna vill skydda miljön genom att förbättra energieffektiviteten, minimera avfall och minimera effekterna av avfallshantering.

Gruvsdrift

Bergsstaten skrev till regeringen och förordade att Exploateringskoncession för Kallak Norr skulle beviljas i en skrivelse daterad 9 oktober 2015.

I januari 2018, påpekade Bergsstaten för regeringen att den mineraltillgång som ligger till grund för en exploateringskoncessionsansökan är den del av mineraliseringen som gör att en gruva sannolikt blir ekonomiskt lönsam, och att en koncession därigenom kan beviljas.

Bergsstaten uppgav att efter starten av en gruva sker normalt sett ytterligare prospektering i syfte att successivt öka resursbasen och därigenom förlänga livslängden för en gruva. Ytterligare resurser som återfinns gynnas av den infrastruktur och driftsanläggningar som redan finns, vilket förbättrar de ekonomiska förutsättningarna för fortsatt produktion.

Bergsstaten gav exempel på befintliga gruvor i Sverige, som har gjort just detta och ansökt om separata exploateringskoncessioner över tid, och därmed förlängt sin produktionslivslängd. Till dessa hör Bolidens Aitikgruva, i drift sedan 1968, Garpenbergsgruvan, i drift sedan 1200-talet och Kristinebergsgruvan, i drift sedan 1940.

Bergsstaten drog slutsatsen att även om det inte är möjligt att uppskatta den exakta livslängden för gruvbrytningen vid Kallak, så bör Bergsstatens kommentarer om potentialen för upptäckt av ytterligare resurser som stödjer en förlängd livslängd, i fallet med andra gruvor i Sverige, beaktas.

Hittills har järnmineralisering på upp till 389 Mt definierats i Kallakområdet, vilket skulle kunna stödja gruvbrytning under 30–40 år.

Den ekonomiska aspekten

I september 2017, genomförde Copenhagen Economics en studie med titeln "Kallak - En verklig tillgång och en möjlighet att omvandla Jokkmokk" ("Studien"). Studien bygger på arbete utfört av bl.a bolaget, inklusive 2015 års oberoende socioekonomiska studie initierad av Jokkmokks Kommun (kommun), genomförd av Ramboll, och 2010 års studie från Institutionen för ekonomi, teknik, konst och samhälle vid Luleå Tekniska Universitet (LTU): "Gruvinvesteringar och regional utveckling: En scenariobaserad bedömning för norra Sverige".

Den socioekonomiska studien drog slutsatsen att en gruvutbyggnad vid Kallak skulle skapa direkta och indirekta arbetstillfällen, öka skatteintäkterna och bromsa befolkningsminskningen.

Copenhagen Economic's Study innehöll bl.a. följande:

- En gruvverksamhet vid Kallak har potential att skapa 250 direkta arbetstillfällen och ytterligare drygt 300 indirekta arbetstillfällen i Jokkmokk, under den period som en gruva är i drift.
- Dessa jobb skulle kunna bibehållas under en period av 25 år eller mer, om Kallak Södra fyndighet bryts efter Kallak Norra. Fyndighet och ytterligare fyndigheter vid Parkijaure kan definieras.
- Bolaget strävar efter att etablera en "Task Force" med Jokkmokks Kommun och lokala arbetsförmedlingar, för att se till att så många jobb som möjligt finns tillgängliga för människor som bor i Jokkmokk.
- Kallak har potential att generera 1 miljard kronor i skatteintäkter, med tanke på fallet där 70 procent av gruvans arbetskraft är lokalt baserade, med årliga skatteintäkter på 40 miljoner kronor över 25-årig gruvdrift.

- Skatteintäkter skulle bidra till att utveckla och upprätthålla offentliga tjänster och infrastruktur i Jokkmokk, som är i riskzonen på grund av bristen på nya investeringar och arbetstillfällen i samhället, en minskande och åldrande befolkning.

Följ länken nedan för en svensk version av Copenhagen Economics Study: <https://beowulfmining.com/wp-content/uploads/2018/10/Copenhagen-Economics-Presentation-SEP17-Swedish.pdf>

Beowulf menar att Kallak är den hörnsten på vilken Jokkmokk kan bygga en ekonomisk framtid. Under 2019 bidrog företaget till OECD:s granskning av landsbygdspolitiken: "Linking the Indigenous Sami People with Regional Development in Sweden". Beowulf är fast beslutet att införliva resultaten av studien i utvecklingen av Kallak. Ett exempel kan vara företagsfinansiering för samiska företagare och små och medelstora företags utveckling, liknande den fond som skapats i samarbete med Jokkmokks Allmänning.

Som Länsstyrelsen skrev den 7 juli 2015, som svar på de frågor regeringen ställt gällande gruvdriftens ekonomiska relevans, genererar Kallak ekonomiska fördelar på lokal, regional och nationell nivå inklusive direkta och indirekta jobb, skatteintäkter och mer allmänna fördelar inom gruvutrustning och tjänstesektorer i Sverige.

Copenhagen Economics studie visar att påverkan av gruvdrift vid Kallak skulle skapa ekonomisk aktivitet för Inlandsbanan, regionala järnvägar och hamnar samt utrustningstillverkare. Sedan studien avslutades har fossilfri ståltillverkning kommit till Norrbotten, vilket fullbordar ett ekosystem som kan drivas av förnybar energi och skapar förutsättningar för en hållbar och säker leveranskedja.

Ansökan om exploateringskoncession

JIMAB lämnade in sin ansökan om Exploateringskoncession vid Kallak Norra till Bergsstaten i april 2013. En uppdaterad ansökan, reviderad och utökad, skickades in på nytt i april 2014, detta efter att Länsstyrelsen begärde ytterligare information och förtydligande om vissa aspekter av miljökonsekvensbedömningen ("MKB") i en del av JIMAB:s ursprungliga ansökan.

JIMAB gjorde vissa tillägg till MKB, tillsammans med ytterligare teknisk beskrivning och kommentarer. Den utökade rapporten omfattade 164 sidor, inklusive olika figurer och tabeller, med ytterligare 16 bilagor på mer än 200 sidor som täcker olika tekniska och specialistbaserade aspekter baserat på arbete utfört av företagets expertgrupp av svenska konsulter. MKB:n kompletterades inom följande huvudområden:

- Rennäringsdelen kompletterades och reviderades med ytterligare analyser beställda av Swedish Geological AB samt utifrån kommentarer och information från de lokala samebyarna.
- Ytterligare utredningar avseende säkerhetsaspekter för vattenkraftsdammar har genomförts av Ramboll Sweden AB.
- Frågor som ställdes angående säkerhetsfrågor kring eventuella avfallsdammar för projektet undersöktes ytterligare och behandlades av Tailings Consultants Scandinavia AB.
- Olika synpunkter på de socioekonomiska aspekterna besvarades av LTU.
- Ytterligare utredningar rörande lokal jakt- och fiskeverksamhet och specialiserade miljöaspekter, inklusive vattenekologi och vattenkemi, har genomförts av Pelagia Miljökonsult AB.
- Ytterligare information samlades in om riksintresseområden och andra intressen av betydelse för allmän vattenförvaltning och militära försvarsaspekter.
- Ytterligare studier och inventeringar av befintliga naturliga vattenkällor i projektområdet sammanställdes av Hifab International AB, tillsammans med rapporter om damm- och luftkvalitetsfrågor.
- Ytterligare information erhöles om världsarvet Laponia, samt om den allmänna turismnäringen i Jokkmokks-regionen, hämtad från organisationen Destination Jokkmokk.

De metoder som användes i den utökade MKB-rapporten har i allmänhet utvecklats och genomförts i enlighet med kommentarerna från Länsstyrelsen och återspeglar konstruktiv feedback från ett möte med företrädare för Länsstyrelsen i mars 2014. I oktober 2014 anförde Länsstyrelsen att man ansåg MKB:n vara tillräcklig, dock menade man att effekterna av de eventuella transportlederna från den framtida gruvan genom områden som används för renskötsel och Laponiaområdet, kunde vara till men för dessa områden och att Exploateringskoncessionen därför inte bör beviljas av SGU vid denna tidpunkt. Som svar på Länsstyrelsens farhågor har företaget, i november 2014, flyttat de tidigare föreslagna transportlederna i nord/nordostlig riktning genom Jelka-Rimakåbbå Natura2000-området, för att säkerställa att framtida transportvägar inte ska leda till betydande påverkan på rennäringen.

7 juli 2015, lämnade Länsstyrelsen sitt svar på regeringens begäran om synpunkter på den nationalekonomiska bedömningen av Kallak Norr. Länsstyrelsen angav i sitt svar att gruvdrift är ekonomiskt relevant och att Kallak Norr-projektet genererar ekonomiska fördelar på lokal, regional och nationell nivå, inklusive direkta och indirekta jobb, skatteintäkter och mer allmänt inom gruvutrustning och tjänstesektorer i Sverige. Bergsstaten skrev till regeringen och förordade att Exploateringskoncession för Kallak Norr skulle beviljas i skrivelse daterad 9 oktober 2015.

Den 30 november 2017, gjorde Länsstyrelsen ytterligare uttalande som presenterade en faktiskt felaktig analys som motsäger deras uttalande från juli 2015.

Länsstyrelsen hävdade att den beräknade 14-åriga produktionslivslängden för Kallak Norr, som ingår i den ursprungliga ansökan, är av så kort varaktighet att den inte motiverar statliga investeringar i infrastruktur, den stöder inte ett socioekonomiskt fall, och det är inte en rimlig användning av naturresurser. Dessutom, med tanke på den 14-åriga produktionslivslängden, ser Länsstyrelsen renskötsel som den bästa användningen av marken. Slutligen är riskerna för Laponias världsarvsstatus fortfarande oklara.

I januari 2018, anmärkte Bergsstaten för regeringen att Länsstyrelsens bedömning av vilket riksintresse som ska ha företräde enligt 3 kap. miljöbalken, till övervägande del byggde på Länsstyrelsens antagande om en beräknad 14-årig livslängd för gruvan. Bergsstaten uppgav att den mineraltillgång som ligger till grund för en exploateringskoncessionsansökan endast är den kända del av mineraliseringen som gör att en gruva sannolikt blir ekonomiskt lönsam, så att koncession därigenom kan beviljas.

Bergsstaten drog slutsatsen att även om det inte är möjligt att uppskatta den exakta livslängden för gruvbrytningen vid Kallak, så har Bergsstatens kommentarer om potentialen för upptäckt av ytterligare resurser som stödjer en förlängd livslängd, vilket framgår av andra gruvor i Sverige, bör beaktas.

I november 2017 menade Länsstyrelsen att regeringen kan behöva investera i infrastruktur för att underlätta en gruva vid Kallak, och genom att använda en 14-årig gruvlivslängd konstaterar de att det inte finns tillräcklig grund som stödjer detta. Beowulf har aldrig påstått att regeringen ska investera i infrastruktur kopplad till Kallak. Alla potentiella infrastrukturpartners så som Inlandsbanan, Luleå hamn, LKAB, Trafikverket med flera har ju redan egna utbyggnads- och investeringsplaner för området.

Beträffande renskötseln struntade Länsstyrelsen i att bolaget i oktober 2014 åtgärdade oron för frågan om transporter utanför det ansökta koncessionsområdet; i stället gav de företräde åt det nationella intresset för renskötsel, trots att det redan funnits en ANI för mineraler och företagets arbete och investeringar sedan 2006.

I juli 2015, konstaterade Länsstyrelsen att det inte fanns några konflikter inom koncessionsområdet där nationella intressen beaktas, eftersom koncessionsområdet är utsett som en ANI för mineraler. Inga andra nationella intressen identifierades. I sitt uttalande från november 2017 nämnde Länsstyrelsen ingenting om detta.

I november 2019, lämnade företaget sitt utlåtande till regeringen. Syftet med utlåtandet var inte att lämna några nya fakta i Kallak-fallet, eftersom alla nödvändiga och relevanta fakta redan hade fastställts som en del av ansökningsprocessen. Snarare sammanfattade uttalandet de omständigheter som är relevanta för en rättslig prövning av huruvida Beowulf skulle tilldelas exploateringskoncessionen för Kallak Norr eller inte. I uttalandet underströks att etableringen av en gruva i Kallak skulle ha betydande positiva effekter på den lokala ekonomin: skapa arbetstillfällen, generera skatteintäkter för Jokkmokks kommun, och stimulera och diversifiera näringslivet i Jokkmokk. På så sätt skulle Kallak bidra till att lösa de fortsatta problem som Jokkmokks står inför gällande bristande investeringar i nyföretagande, arbetstillfällen samt en minskande och åldrande befolkning, något Jokkmokks kommun idag inte har råd med. I uttalandet noterades att ingen av Bolagets bedömningar hade kommit fram till att gruvdriften vid Kallak skulle hota existensen och försörjningen för lokala renskötande samhällen. Vidare framhöll uttalandet likheterna mellan Kallak och tillgänglig rättspraxis, som stöder godkännandet av koncessionen.

Följ länken för uttalandet på svenska: <https://beowulfmining.com/wp-content/uploads/2022/02/Yttrande-2019-11-08.pdf>

Världsarvet Laponia

Den planerade gruvan ligger inte inom världsarvsområdet Laponia ("Laponia"). Avsnitt 172 i de operativa riktlinjerna för genomförandet av Världsarvskonventionen ("Riktlinjerna"), som avses i korrespondens mellan regeringens Näringsdepartementet och UNESCO, lyder:

"Världsarvskommittén uppmanar de stater som är anslutna till konventionen att informera kommittén, genom sekretariatet, om deras avsikt att genomföra eller godkänna i ett område skyddat enligt konventionen större restaureringar eller nybyggnationer som kan påverka världsarvet. Meddelande bör ges så snart som möjligt (till exempel innan man utarbetar grundläggande dokument för specifika projekt) och innan man fattar några beslut som skulle vara svåra att reversera, så att kommittén kan hjälpa till med att söka lämpliga lösningar för att säkerställa att den världsarvet blir fullt bevarat."

Den planerade gruvan vid Kallak kommer att täcka ett område på 13,6 kvadratkilometer. Laponia täcker 9 400 kvadratkilometer. Den planerade gruvan är 0,14 procent i jämförelse med området som täcks av Laponia.

Som UNESCO beskriver är den närmaste punkten från den planerade gruvan till Laponia 33,8 kilometer. Renvandringsleden från den planerade gruvan till Laponia är cirka 45 kilometer lång.

Gruvans läge och storlek i förhållande till Laponia framgår av kartan i länken: <https://beowulfmining.com/wp-content/uploads/2020/12/20201217-Kallak-Proximity-to-Laponia-.pdf>

Området Laponia är den överlägset största av världsarvsplatserna i Sverige. UNESCO bad om ett förtydligande av gränserna för Laponia och andra världsarv under 2017. Efter att förtydligandet gjordes av Sverige, hade UNESCO inga ytterligare frågor angående gränserna (WHC-17/ [4.COM/8D](#)).

En buffertzona runt Laponia har aldrig ansetts nödvändig. Som avsnitt 99 i riktlinjerna påpekar bör gränserna dras för att införliva alla attribut som förmedlar det enastående universella värdet och för att säkerställa integriteten och/eller äktheten hos egendomen. UNESCO har aldrig ifrågasatt det faktum att det inte finns någon buffertzona. En objektiv bedömning av området skulle dra slutsatsen att området är tillräckligt stort för att uppfylla de kriterier som ställts för UNESCO världsarv.

Dessutom ingår inte Kallak i något "Management System" för Laponia som beskrivs i avsnitt 111 i riktlinjerna. Med hjälp av riktlinjernas terminologi är det varken "i" Laponia eller inom en buffertzona, eftersom någon sådan inte finns.

I slutet av augusti 2021, skrev företaget till regeringen och förtydligade följande:

- Bolagets ansökan är omfattande för detta tillståndsstadium, och bedömningen av den, av relevanta myndigheter, är fullständig;
- Det finns inga direkta effekter av Kallak på Laponia;
- De eventuella indirekta effekterna är begränsade och kommer att behandlas av domstolarna i miljötillståndprocessen, en omständighet som ICOMOS (International Council on Monuments and Sites) är till synes omedveten om;
- Andra gruvor, som redan är i drift och som är belägna närmare Laponia än Kallak visar att gruvdrift redan existerar utan att skada Laponias värden;
- UNESCO har inte vid något tillfälle angett kravet på en "buffertzona" runt gränsen till Laponia vilket bevisar att en "buffertzona" inte har ansetts vara nödvändig;
- Bolaget har redan åtagit sig att vidta försiktighetsåtgärder för att minimera inverkan på rennärningen samt att fullt ut kompensera samebyar; och
- Det finns en möjlighet för regeringen att försäkra sig om att detta åtagande blir en förutsättning för beviljande av Exploateringskoncession.

Järnmalmemarknad, fossilfri ståltillverkning och gruvdrift i norra Sverige

Under 2019 svarade Sverige för 92 procent av EU:s järnmalmproduktion och producerade 29 Mt säljbara järnmalmprodukter (Källa: SGU).

År 2021 nådde järnmalmspriserna decenniers högsta nivåer på över 200 USD/ton för referensprodukten 62 procent Fe. Kallaks 71,5-procentiga produkt skulle innebära ett betydande prispåslag på grund av dess marknadsledande egenskaper (högre kvalitet och renhet).

De senaste åren har det skett en framväxt av fossilfri ståltillverkning i Norrbotten, vilket har inneburit att man kan utnyttja länets naturresurser av förnybar kraftproduktion och gruvtillgångar. LKAB är en del av konsortiet som utvecklar HYBRIT och i början av 2021 annonserades H2GreenSteel som en ny aktör. Båda projekten kommer att kräva högkvalitativ järnmalm och Kallak är en del av en mångsidig, hållbar och säker leveranskedja för framtiden. SGU påtalade Kallaks betydelse som sådan när Kallak utsågs till ANI 2013 med orden "*[Kallak] är viktig ur ett materialförsörjningsperspektiv och av betydelse för gruvindustrin på nationell basis*".

I november 2020, meddelade LKAB planer på att investera 400 miljarder kronor under 20 års tid för koldioxidfri järnmalm. Göran Persson, Sveriges tidigare statsminister och LKABs ordförande, beskrev det som "*en risk, ja*" men också en möjlighet att säkra framtiden för gruvdrift i svenska Nordkalotten.

Den 27 oktober 2021 meddelade LKAB att det operativa kassaflödet var det högsta någonsin för ett enskilt kvartal, vilket satte företaget i en starkare position att leda omställningen av järn- och stålindustrin mot en hållbar framtid. Samtidigt kommenterade Jan Moström, VD och koncernchef för LKAB:

"Tillståndprocesserna är den enskilt största utmaningen för vår verksamhet och i förlängningen till att Sverige ska nå sina klimatmål. Vi ser ett behov av att komma till rätta med dess, så att de verkligen levererar ökad miljö- och samhällsnytta som är avgörande för hela den omställning och alla de investeringar vi planerar för."